

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 23 APRIL.

Provinciale kiezingen.

Wij kunnen niet nalaten van terug te komen op de waarschuwingen welke wij in vorige nummers aan de katholieke kiezers gegeven hebben. Uit goede bronnen kunnen wij verzekeren dat de liberale aanhang in sommige naburige kantons onder de hand alles in het werk stelt om hier en daar eenen katholieken uitgaanden raadsheer van kant te zetten.

De katholieke denkwijze is ongetwijfeld in groote meerderheid in de kantons die wie bedoelen. De katholieken hebben in menige omstandigheid bewezen dat zij machtig genoeg zijn om alle pogingen hunner liberater vijanden te verijdelen. Onze tegenstrevers weten dit zeer goed. Zij kennen hunne onmacht en zij zijn slim genoeg om te begrijpen dat zij met geene kans van lukken het strijperk kunnen intreden. Daarom gaan zij met list te werk. Zij vertellen aan den katholieken kiezer dat zij niets gemeens hebben met de goddeloze leeringen der *Vedette* en der andere smerige bladeren van dezelfde kleur; zij geven zich uit als de voorstanders van kerk en godsdienst en zij verzoeken u van uwe stem te geven aan eenen ongekleurden kandidaat die het kanton in een aardsch paradijs zal veranderen. De ongekleurde kandidaat is altijd een geheime liberaal die niets anders zoekt dan eenen katholieken raadsheer te vervangen en die 's anderdaags van zijne kiezing met de liberalen zal spannen om de katholieken te onderdrukken.

De *Postrijder* kent die liberale streken over lang. Wilt gij de liberaters gelooven, dan zal de ongekleurde kandidaat u den hemel op aarde geven. Hij zal u regen en zonneshijn verschaffen naar verlangen; uwe oogsten zullen wassen zonder zaaien; uwe hennen zullen gouden eieren leggen. Maar als de kiezing voorbij is, dan worit de goede kiezer gewaar dat die fameuze kandidaat niets anders is dan een slaaf onzer godsdiensthatende ministers, dat de regen niet komt als hij het verlangt en dat zijne hennen maar eieren leggen van twee cent en half.

Een oud fabeltje vertelt dat de wolf eens eene aardige list uitgedacht had om de malsche schaapkens onder zijnen taat te krijgen. Hij

DE VADERVLOEK.

LOSSE BLADEN UIT L. MUELBACH'S WERK
BENJOWSKY.

(Vervolg.)

De vrouwen antwoordden niet, maar stonden bedaard en gelaten.

— Wij zullen 't best doen eene bode naar beide plaatsen te zenden, zegde baron Jemnik. Wij zullen in naam onzer vrouwen verzoeken, dat men de kinderen dadelijk met den ouden Goloschky en Martha terug laat keeren, vermits hunne tegenwoordigheid hier dringend noodig is. Hij sloeg, terwijl hij dit zegde, iedere beweging, elken trek op Rosa's gezicht gade, en hare glimlachende kalmte zegde hem, dat hij op een verkeerd spoor was.

— Ik geloof ten laatste, voer hij voort, ik geloof ten laatste, dat de kinderen noch op de eene noch op de andere plaats zijn. Onze dames zijn zoo schrandere en listig, en zullen den ouden Goloschky bevelen hebben eerst een andere richting te nemen en dan in het bosch om te keeren, en links af te rijden.

Een oogenblik trilden Rosa's oogleden en hare lippen drukten zich vaster oopen, terwijl een gloeiend purperrood over Julia's wangen schoot.

— Als Goloschky links is gereden, zegde graaf Brody, zal hij wellicht naar den regeeringsraad Kromoin zijn gegaan.

— Of naar de gravin Constance Blenky, vulde de baron Jemnik aan. Ha! riep hij vervolgens luid lachend, ge hebt u verraden, Rosa, uwe hand heeft gebed; de kinderen zijn naar de gravin Blenky, op het slot Grodschin gezonden.

— Neen, zegde Rosa, en zij dwong hare stem bedaard te zijn, nie de kinderen zijn daar niet. Gravin Blenky is reeds voor acht dagen naar Weenen vertrokken, zegde Julia bedaard.

— Goed, wij zullen zien, riep baron Jemnik,

verkleedde zich in schaapherder en terwijl de oprechte herder met zijnen hond te slapen lag, kwam de wolf op zijne achterste pooten bijgekrueld en hij nam de vetste schaapkens mede naar zijne keuken.

De liberale wolf wordt ook gewaar dat de katholieke schapen van Limburg niet veel betrouwen in hem hebben; hij voelt dat de katholieke kiezers heel goed zien waar het liberalismus naar toe wil. Daarom verkleedt hij zich in herder, hij speelt den onnoozelen in de hoop van links of rechts eenen katholieken raadsheer uit den provincialen raad te slepen.

Het gevaar zou niet groot zijn indien de liberalen zich aan de kiezers aanboden onder hun eigen vaandel en indien zij den moed hadden de namen hunner kandidaten aan het hoofd hunner smerige *Vedette* te plaatsen. Maar daar zullen zij zich wel van wachten. Dat zou eene voldoende waarschuwing zijn voor de katholieken. Stonden de namen der liberale kandidaten aan het firmament der *Vedette*, dan zouden de kiezers, voor wie geloof en godsdienst geene ijlele woorden zijn, genoeg begrijpen met wien zij te doen hebben. Maar katholieke kiezers, uwe vijanden hebben den moed niet om u met ontbloot aangezicht te bestrijden; zij zoeken u te verrassen en u, zonder dat gij het zelfs weet, voor eenen verkleeden liberalen kandidaat te doen stemmen.

Indien de uitslag der kiezing gunstig moet zijn aan de liberalen dan zal de *Postrijder* ten minsten de voldoening hebben van te zeggen dat hij u bij tijds gewaarschuwd heeft.

De *Courier de l'Escout* meldt, dat de representant van Bergen, M. Carlier, die vrouw en kinderen heeft verlaten, naar Engeland is gevlucht, een aanzienlijk te kort latende.

M. Carlier was de vriend van 't ministerie, de trouwe verdediger van de doctrinaire maatschappij, die meester speelt over België, en zat dik en warm in finantieele etablissementen.

De man moest zelfs, zegt men, binnen kort, lid genoemd worden van de commissie, die het toezicht heeft over de studie-beurzen in Henegouwe.

Men weet, dat men dit toezicht aan priester en katholieke burgers heeft ontnomen. Welnu, die beurzen waren wel geleverd aan mannen, zooals M. Carlier.

terwijl hij andermaal belde.

— Zadel terstond een peerd, beval bij den binnenkomenden bediende, rijd in galop naar het slot Grodschin tot mevrouw de gravin Blenky maak haar het vriendelijk compliment van mevrouw de gravin Brody en de barones Jemnik en zeg dat zij haar verzoeken de beide dochters der dames te vergunnen dadelijk te vertrekken en naar het slot Verbowa terug te keeren; dat er iets belangrijks is gebeurd en de tegenwoordigheid der meisjes noodzakelijk is. Nu schielijk weg, en als ge niet in vijf minuten van de plaats zijt, jaag ik u met de jachtzweep voort.

De bediende haastte zich de zaal te verlaten, en nauwelijks was de deur achter hem gesloten, toen de zusters bleek van angst en schrik naar hare mannen snelden en knielend voor hen nedervielen.

— Zendt niet naar Grodschin!
— Ge bekent dus, dat de kinderen daar zijn? Ja, dit bekennen wij! Maar zendt er niet heen, laat de arme kinderen er blijven.

— Neen, zij moeten terugkeeren.

— Wij willen ze leeren eens ootmoedige, geboorame vrouwen te worden en hare mannen niet te bedriegen.

— Ach, zendt niet naar Grodschin!

— Hoort, Thomas voert zijn peerd reeds uit den stal! In een half uur zal hij te Grodschin zijn, en binnen twee uren zullen wij de kinderen hier hebben, om ze te luchtigen voor de ongehoorzaamheid harer moeders.

— Ach, zendt niet naar Grodschin! Hebt ontferming met onzen doodsangst!

— Zendt niet naar Grodschin! Wij willen alles doen wat gij beveelt! Wij willen u gehoorzamen in alles wat ge begeert!

— Is u dat ernst? Wilt ge dat zweren?

— Ja, ja, wij willen het zweren; maar laat de kinderen niet terugkomen.

Baron Jemnik ging naar het venster en stiet het open.

Overigens, hij zal te Londen nog ministeriele vrienden vinden, die sedert eenigen tijd bewijzen van *trouw en eertijheid* hebben gegeven.

Het is zeker wel opmerkenswaardig dat Frankrijk, de eerste militaire mogendheid van Europa, het contingent van zijn leger dit jaar vermindert; 10,000 man moeten er minder onder de wapens komen dan wel vroeger.

Wat doet men integendeel in België, een lande dat door de traktaten tot eene eeuwige onzijdigheid veroordeeld is? Men maakt er het contingent 2000 man hooger.

Het feit aanhalen, is genoeg om de schouder op te trekken en men zou hartelijk lachen met onze soldaatliehebbers, indien er voor 't minst geene twee duizend huisgezinnen voor die dwaasheid in den druk zaten.

Dessous-le-Moustier.

Dessous-le-Moustier, de moordenaar die de drie gebroeders Thirion afgemaakt heeft en die daarenboven zijne eigene vrouw vergiftigd had, is door het hof van assisen tot de dood veroordeeld geworden.

Dat monster zal niet onthoofd worden. M. Bara heeft zijne doodstraf doen veranderen in die van levensdurende dwangarbeid. De schurk heeft genade bekomen en zijne voorspelling zal volbracht worden: « Ik zal er aan zijn voor vijftien jaren. »

Dessous-le-Moustier is maar 30 jaren oud, en dank aan de strafverminderingen, die van tijd tot tijd verleend worden, heeft hij kans voor zijn vijftigste jaar het tooneel zijner misdaden terug te zien.

Onder het bestuur van den heer Bara is het artikel des Strafwetboeks, dat de doodstraf behoudt, door dien minister afgeschaft, niettegenstaande de stemming van de Kamers, en ten spijte van het koninklijk handteeken, waarmede de wet bekleed is. Dessous-le-Moustier, na drie menschen beroofd en vermoord te hebben, na zijne vrouw en mogelijk ook zijnen schoonvader, door vergift te hebben omgebracht, na schriftvervalschingen te hebben gepleegd, zal geene meerdere straf hebben dan die, welke den 28 februari 1867 is uitgesproken tegen eenen Vlaamschen boerenknecht, die met geweld, op den openbaren weg, de som van... drie franken gestolen had!

Zoo wordt in 't jaar van gratie 1870, onder het verrichte bestuur der doctrinairen, de justitie in België toegepast!

— Hei, Thomas, breng het peerd weder in de stal. Ge kunt voorhands hier blijven; maar laat het peerd gezeld, en houd u steeds gereed. — Gij hebt gehoord? vroeg hij vervolgens het venster kletterend dichtslaande.

— Ja, wij hebben gehoord en danken u, dat ge onze kinderen te Grodschin wilt laten.

— Wij danken u en willen gehoorzaam zijn, zoolang gij ze er laat.

— Goed, wij zullen zien! Wat ge te doen hebt, zullen wij u morgen vroeg zeggen, als wij vooraf met ons beiden geraadpleegd hebben.

— Laat ons nu, dames, aan het avondeten gaan; en dan kunt ge u ter rust begeven, terwijl wij ons krijgspelen tegen den rooverhoofdman Moritz Benjowsky ontwerpen.

Een uur later begaven de dames zich naar heere kamers, om ter rust te gaan, terwijl de mannen nog in de eetzaal achterbleven om de begonnen fleschen wijn te ledigen, en hierbij met lange trekken den kostelijken geur uit de turkse pijpen te zuigen.

Beiden spraken een tijdlang volstrekt niet en dronken slechts den bruinen gloeienden Tokayer en blezen zulke sterke rookwolken, dat de geheele kamer spoedig in een dichten blauwen nevel was gehuld, waarin de twee lichten die op tafel stonden, zich slechts als gele doorschijnende punten vertoonden, die nooit licht gaven noch schitterden.

— Deze graaf Benjowsky zal dus morgen komen, zegde graaf Brody na eene lange poos.

— Ja, hij zal komen, antwoordde Jemnik, terwijl hij zulk een groote rookwolk uit zijn mond liet stroomen, dat de twee gele stippen boven de tafel flikkerend daalden en dreigden uit te gaan. Ja, graaf Benjowsky zal komen en ons uit het slot Verbowa verdrijven, want hij heeft de macht en het recht voor zich.

Graaf Brody lachte luid.

— Ge schertst, broeder Jemnik. Wij hebben de macht voor ons, want wij hebben het recht. Onze schoonvader heeft hem vervloekt en ont-

Kanton Borgloon.

Eene vergadering welke door de voornaamste personen van het kanton bijgewoond werd, heeft verleden donderdag te Borgloon plaats gehad, ten einde middelen te beramen om het kanton Borgloon het voordeel der ijzeren wegen te doen genieten. Er is eenparig besloten geworden dat men zich tot het gouvernement zou wenden om de aanlegging te vragen van eenen ijzeren weg van Tongeren naar St-Truiden langs Borgloon.

Deze vraag schijnt ons zeer gegrond te zijn. Het gouvernement heeft op alle punten van het land overgroote onkosten gedaan voor het maken van kanalen, steen- en ijzeren wegen. Het rijke kanton Borgloon heeft nooit niets bekomen. Het aanleggen van den gevraagden spoorweg zou slechts eene kleine vergoeding zijn voor die belangrijke landstreek.

Het is overigens het kanton Borgloon niet alleen dat er voordeel zal uit trekken. Tongeren en St-Truiden hebben er het grootste belang bij en wij twijfelen niet of deze twee steden zullen de vraag van hunne geburen uit Borgloon krachtig ondersteunen.

De nieuwe posthervermingen.

Met genoegen zal men vernemen, dat de nieuwe posthervermingen bij den eenvoudigen brievenpost van 10 centiem voor geheel het land, zich ook de briefkaart van 3 centimen zal bevinden.

De invoer der briefkaart, eene navolging van Oostenrijk, heeft voor doel om in eene ruime maat recht te doen aan de wenschen der koophandelkamers, die sedert verscheidene jaren den brievenpost aan 5 centiem vroegen voor de plaatselijke briefwisselingen. Het bestuur van den brievenpost zal ter beschikking van het publiek kaarten stellen van eene betamelijke grootte, waarop een zegel van vijf centiem zal gehecht zijn. Een der kaarten van de kaart is bestemd om het adres van den bestemming te aanvaarden; de andere de mededeelingen, die men zou willen doen, geschreven met inkt, met potlood, enz. Aldus vaardig gemaakt, werpt men de kaart zonder enveloppe, in eene brievenbus, en zij wordt met de eerstvolgende uitdeeling ten huize besteld.

De omloop der kaarten zal zich niet bepalen bij den omvang eener enkele gemeente, zooals men het vroeg; hij zal uitgebreid worden tot al de plaatsen, door een postbureau

erfd; wij hebben het schriftelijk dokument deswege als bewijs voor ons. Diensovolgens zijn onze vrouwen de natuurlijke erfopvolgsters en zij hebben reeds feitelijk de nalatenschap aanvaard; maar zij hebben een dokument opgesteld, waarbij zij ons tot heere erfgenamen benoemen en van de nalatenschap ten onzen gunste afstand doen. Bijgevoeg zijn wij de rechtmatige bezitters zoolw van het slot Verbowa als van het slot Krusrova en daartoe behoorende boeren en landerijen. De schriftelijke akte van afstand des ouden graven en die van onze vrouwen geven ons het erfschaprecht, dat ieder erkennen moet.

De twee vrouwen, die met ingehouden adem achter de deur stonden te luisteren, om misschien iets van de plannen harer mannen te ontdekken, drukten heere handen vaster ineen.

— Gij hoort het, Julia, fluisterde Rosa, het zijn de papieren, welke zij tegen onzen broeder willen aanwenden.

— Wij moeten dus deze papieren hebben, antwoordde Julia zacht, maar hare woorden waren misschien niet zacht genoeg geweest, Julia, had misschien, in de geestdrift van haar moedig besluit, luider gesproken dan zij zelve wist, want de oogen van haren man wendden zich eensklaps spiedend naar de deur.

— 't Was mij alsof ik ginds iemand hoorde spreken, zegde hij, haastig opringspande.

De beide vrouwen, van schrik bevangen vlogen van de deur terug en snelden, nauwelijks met de teeneen den grond rakende, door den langen donkeren gang, die naar hare vertrekken voerde. Zij zagen dus niet, dat baron Jemnik zijnen schoonbroeder weer op zijnen stoel nedertrok, zij hoorden niet, dat hij hem bespote over zijne overbodige vrees.

— Onze vrouwen zullen het niet wagen ons te beluisteren, zegde hij; en zoo zij dit deden, wat zou 't haar baten? Zij moeten ons toch gehoorzamen. Blijf dus zitten, broeder, en hoor wat ik te zeggen heb.